

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 44109-02-17

ניתנה ביום 19 דצמבר 2017

המערערת

סיגל שוורץ

-

המשיב

דניאל אנגל

בשם המערערת – בעצמה
בשם המשיב – עו"ד יצחק פרדמן

פסק דין

הרשמת אפרת קוקה

1. לפני בקשתו של המשיב למחיקת הערעור על הסף מפאת איחור בהגשתו.

תמצית העובדות

2. בבית הדין האזורי לעבודה בחיפה התבררה תביעתה של המערערת נגד המשיב לפיצוי על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – החוק). המערערת שימשה בתקופה הרלוונטית לתביעה כרופאה תעסוקתית במרפאה בפיקוד צפון במעמד של אזרחית עובדת צה"ל, והמשיב שירת באותה התקופה כמפקד המרפאה והמערך התעסוקתי. ביסוד התביעה עמדו שתי הודעות דואר אלקטרוני ששלח המשיב בעניינה של המערערת. האחת מיום 31.5.2006 והשנייה מיום 11.6.2006. בגין הדברים שנכתבו על ידי המשיב בהודעות אלו אודותיה, עתרה המערערת לתשלום פיצוי בסך 100,000 ש"ח מכוח חוק איסור לשון הרע.

3. בית הדין האזורי דחה את תביעתה של המערערת בפסק דינו מיום 27.10.2016 (ס"ע 4703-02-11; כב' הנשיא אלכס קוגן ונציגי הציבור מר יוסף הלפרין ומר

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 44109-02-17

עוויאל אבישר; להלן – פסק הדין). בית הדין קבע, כי על פי אמות המידה שנקבעו בפסיקה, הדברים שנכתבו אודות המערערת בהודעות הדואר האלקטרוני מיום 31.5.2006 ומיום 11.6.2006, אינם מהווים 'לשון הרע' כהגדרתו בחוק. בנוגע לדברים שבהודעת הדואר האלקטרוני מיום 11.6.2006 קבע בית הדין, כי הטעם לכך שאין לראות בהם 'לשון הרע' נעוץ בכך שהם נאמרו "בעידנא דריתחא" וכתגובה "לעלילות שווא" שהעלילה המערערת על המשיב "ולדברים קשים ולא מבוססים" שהטיחה בו. בית הדין הוסיף, כי אף בהנחה שהדברים מהווים לשון הרע, עומדות למשיב הגנות סעיף 14 וסעיף 15(3) לחוק. המערערת חויבה במסגרת פסק הדין בהוצאות משפט בסך 3,000 ש"ח.

4. המערערת הגישה ביום 21.2.2017 ערעור על פסק הדין. ביום 10.8.2017, הגיש המשיב לבית הדין בקשה לסילוק הערעור על הסף בשל איחור בהגשתו, היא הבקשה שלפני.

טענות הצדדים בבקשה

5. **המשיב טען**, כי יש למחוק את הערעור מן הטעם שהוגש באיחור ניכר. פסק הדין ניתן ביום 27.10.2016 ואילו הערעור הוגש כארבעה חודשים לאחר מכן, ביום 21.2.2017. לטענת המשיב, ביום בו ניתן פסק הדין, מופיעה ברישומי מערכת נט המשפט צפייה יזומה בו על ידי ב"כ המערערת, עו"ד אורון חדי. המשיב הוסיף, כי בשיחה שערך עם ב"כ המערערת, הוא לא הכחיש כי ידע על פסק הדין, אלא טען שהמתין להמצאתו כדין. עוד טען המשיב, כי גם המערערת עצמה הייתה מודעת לפסק הדין קמא. זאת ניתן ללמוד, לשיטתו, מן העובדה שהמערערת השיבה ביום 15.12.2016 לשתתי בקשות אליהן צורף פסק הדין קמא ואשר הוגשו בתיקים אחרים שמנהלת המערערת נגד גורמים בצבא וברפואה (ת"א 56674-16 ו-05 ות"א 13582-05-16). המשיב הוסיף, כי לא ידוע לו האם וכיצד נשלח פסק הדין למערערת, אך ציין, כי ממערכת נט המשפט עולה שנעשה ניסיון לשלוח את פסק הדין בסמוך לנתינתו לב"כ המערערת באמצעות דואר רשום וניסיון זה לא צלח בשל העתקת מקום מגוריו.

נוכח האמור טען המשיב, כי אין ספק שהמערערת הייתה מודעת לפסק הדין זמן רב ולא פעלה להגשת הערעור, ומשכך ראוי להחיל את כלל הידיעה לגביה.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 44109-02-17

לטעמו, מדובר בהשתהות שאינה סבירה, אשר יש לראות בה חוסר תום לב דיוני. המשיב הוסיף וטען, כי סיכויי הערעור נמוכים, וכי הוא הוגש כחלק מהתנהלות הכללית של המערערת, המנהלת 22 הליכים נגד גורמים שונים בצבא וברפואה.

6. **המערערת** ביקשה מבית הדין להורות על דחיית הבקשה לסילוק הערעור על הסף מטעמים אלה: הבקשה לא נתמכה בתצהיר; הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר – כחצי שנה לאחר הגשת הערעור ולאחר שניתנו הנחיות בעניין הגשת סיכומי הצדדים ונקבע מועד לדיון; פסק הדין לא נמסר למערערת או בא כוחה; נסיבות העניין אינן מצדיקות את החלת כלל הידיעה.

בכל הנוגע להמצאת פסק הדין טענה מערערת, כי בהתאם לנתונים המתועדים במערכת נט המשפט, פסק הדין נשלח לכתובתו הישנה של בא כוחה ברחוב אברהם פררה 7 בכפר סבא ולא הגיע לידיו. זאת, אף שהפעיל שירות 'דואר עוקב' על מנת שדברי דואר הנשלחים לכתובתו הישנה יועברו לכתובתו העדכנית. המערערת טענה, כי בא כוחה עדכן את בית הדין אודות כתובתו החדשה ברחוב התע"ש 20 בכפר סבא, ומסר את פרטיו האלקטרוניים על מנת לקבל באמצעותם הודעות על החלטות ופסקי דין באמצעות מערכת נט המשפט. על כן לטעמה, היה על מזכירות בית הדין לעדכן את כתובת בא כוחה ולשלוח לו את פסק הדין לכתובתו החדשה או באמצעות דיוור אלקטרוני. המערערת לא הכחישה כי בא כוחה או מי ממשרדו צפה בפסק הדין, אולם טענה כי צפייה יזומה אינה מהווה על פי הפסיקה המצאה כדין. נוכח האמור טענה המערערת, כי בנסיבות העניין אין מקום להחלת 'כלל הידיעה' משהיא פעלה בתום לב, והגישה את הערעור כאשר הבחינה שפסק הדין אינו מומצא לידיה.

בתגובה לתשובת המערערת הוסיף המשיב, כי המערערת לא צירפה אסמכתא לטענתה בדבר עדכון כתובתו של בא כוחה במערכת נט המשפט, כמו גם לטענתה אודות הפעלת שירות 'דואר עוקב' לדברי הדואר הנשלחים לכתובתו הקודמת של בא כוחה. המשיב שב על טענתו כי נוכח מידת האיחור, קיימת בנסיבות העניין הצדקה להחלת כלל הידיעה.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 44109-02-17

הכרעה

7. לאחר שקילת טיעוני הצדדים בבקשה ועיון בכלל החומר המצוי בתיק בית הדין, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל וכי יש להורות על מחיקת הערעור על הסף בשל איחור בהגשתו.

8. **תקנה 480 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן - התקנות), החלה בבית הדין מכוח תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991, קובעת כדלקמן:**

"בהליך שניתן בו מען להמצאת כתבי בי-דין, יכול שתהא ההמצאה במסירת הכתב לפי אותו מען, וכל עוד לא הודיע בעל דין, בהודעה בכתב לבית המשפט, על שינוי במענו, יראו כל כתב שהומצא לפי המען האמור כאילו הומצא כראוי".

משמעותה של תקנה זו, כי בעל דין שמסר לבית המשפט כתובת לשם המצאת כתבי בי-דין, מושתק מלטעון נגד המצאה שבוצעה לאותה כתובת אם לא מסר עובר לכך הודעה בכתב לבית הדין על שינוי במענו.¹ תקנה 480 לתקנות דורשת על פי לשונה "הודעה בכתב לבית המשפט" אודות שינוי המען. משכך, בעל דין או עורך דין המעוניין בשינוי מענו לצורך המצאת כתב בי-דין, נדרש להגיש הודעה ברורה, מובחנת ומפורשת לבית המשפט, ואין די בציון מען המצאה חדש בראש כתבי-בית-דין המוגשים במהלך ההליך המשפטי. הודעה ברורה, מובחנת ומפורשת מתבקשת גם מטעמים של ודאות ויעילות דיונית, שכן אין לצפות ממזכירות בית הדין לבחון כל אחד מכתבי הטענות העוברים תחת ידה בכדי לאתר שינויים אפשריים בפרטי ההתקשרות עם הצדדים.²

9. יישום הוראת תקנה 480 לתקנות והפרשנות שניתנה לה בפסיקה על נסיבות העניין, מביאים לכלל מסקנה, כי פסק הדין הומצא למערערת כדין באמצעות בא כוחה, כמבואר להלן: בירור עם אגף המחשוב בהנהלת בתי המשפט מעלה, כי ב"כ המערערת, עו"ד אורון חדי, עדכן את כתובתו להמצאת כתבי בי-דין

¹ רע"א 5059/10 אלום גולד בע"מ נ' דור פסקאות 8 – 9 (פורסם בנבו 10.8.2010) וההפניות שם.
² השוו: בש"א 9228/10 גד אביטן, נכה צה"ל נ' מינהל מקרקעי ישראל (פורסם בנבו, 27.04.2011).

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 44109-02-17

פעמיים באמצעות הטופס הייעודי המצוי באתר הרשות השופטת: האחת, ביום 22.7.2013, אז עדכן את כתובתו לרחוב תל-חי 82 בכפר סבא והשנייה, ביום 27.3.2014 - אז עדכן כתובתו לרחוב אברהם פררה 7/40 בכפר סבא³. ממועד זה, לא עדכן בא כח המערערת את כתובתו להמצאת כתבי בי-דין וכתובתו מצויינת גם כיום במאגר הגורמים במערכת נט המשפט ברחוב אברהם פררה. בהתאם, המציאה מזכירות בית הדין את פסק דינו של בית הדין האזורי לכתובת זו באמצעות דואר רשום עם אישור מסירה, אשר הושב למזכירות בית הדין בציון 'עזוב'. אמנם, בראש כתבי בי-הדין האחרונים שהגיש ב"כ המערערת לקראת סיום ההליכים לפני בית הדין האזורי צויינה כתובת חדשה, אולם זאת, מבלי שהוגשה מטעמו בקשה ברורה, מובחנת ומפורשת לשינוי מען ובאופן אשר לא ניתן לראות בו הודעה בכתב לבית המשפט על שינוי מען.

בנסיבות אלה, שוכנעתי כי יש לראות את יום 6.11.2016, היום בו ביקר איש רשות הדואר במען עליו הודיע ב"כ המערערת לבית המשפט ככתובתו לשם המצאת כתבי בי-דין, כיום בו הומצא פסק הדין למערערת כדין.

יוער, כי לא מצאתי להדרש לטענתה של המערערת בעניין הפעלת שירות 'דואר עוקב' משלא הובאה כל אסמכתא לטענה זו.

10. **תקנה 73 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991** קובעת, כי המועד להגשת ערעור על פסק דין של בית דין אזורי הוא 30 יום מיום המצאת פסק הדין לידי המערער. פסק הדין הומצא למערערת כאמור ביום 6.11.2016. משכך, חל המועד האחרון להגשת הערעור ביום 6.12.2016. נמצא, כי הערעור אשר הוגש ביום 21.2.2017, הוגש באיחור של כחודשיים וחצי, ויש הצדקה להורות על מחיקתו.

11. משבאנו לכלל מסקנה כי פסק הדין הומצא למערערת כדין, אין מקום לדון בהצדקה להחלת כלל הידיעה לגביה. מכל מקום, המערערת אינה מכחישה בתגובתה לבקשה את צפייתו של בא כוחה בפסק הדין במערכת נט המשפט סמוך למועד נתינתו ואת טענתו של המשיב אודות ידיעתה על פסק הדין זמן רב טרם הגשת הערעור. אמנם, בהתאם להלכה הפסוקה, צפייה יזומה במערכת נט

³ הטפסים נסרקו לתיק בית הדין.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 44109-02-17

המשפט, להבדיל מהמצאה אלקטרונית, אינה מהווה המצאה כדין, אולם יש בה בנסיבות העניין, כדי להצביע על כך שהקביעה לפיה פסק הדין הומצא כדין לכתובתו המעודכנת של ב"כ המערערת אינה נכונה רק בהיבט הפרוצדורלי אלא אף עולה בקנה אחד עם עקרונות של צדק מהותי, שכן במשך תקופה ארוכה עמדה למערערת האפשרות להגיש ערעור על פסק הדין האזורי אולם היא נמנעה מהגשתו, אף שהיא מלומדת בהתדיינות משפטית ולא ניתן לומר כי לא ידעה את אשר לפנייה.

12. טרם חתימה אציין, כי בנסיבות העניין, טענת השיהוי שהעלתה המערערת אינה מצדיקה את דחיית הבקשה. אכן, בקשת המשיב הוגשה מספר חודשים לאחר שהוגש הערעור. אולם, הבקשה הוגשה טרם הגשת סיכומי הצדדים וטרם קיומם של הליכים מהותיים כלשהם בערעור.

13. **סוף דבר** - נוכח האיחור הניכר בהגשת הערעור ומשלא מונחת בפני בית הדין בקשה להארכת מועד, אין מנוס ממחיקת הערעור מפאת איחור בהגשתו.

14. המערערת תשלם למשיב בתוך 30 יום הוצאות משפט בסך 2,500 ש"ח. לא ישולמו הוצאות המשפט במועדן, ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן החלטה זו ועד התשלום בפועל.

15. **מבוטל הדין בפני מותב בית הדין ביום 9.1.2018.**

ניתנה היום, א' טבת תשע"ח (19 דצמבר 2017) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם. כותרת ההחלטה תוקנה ביום 20.12.2017.

אפרת קוקה, רשמת

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 44109-02-17

